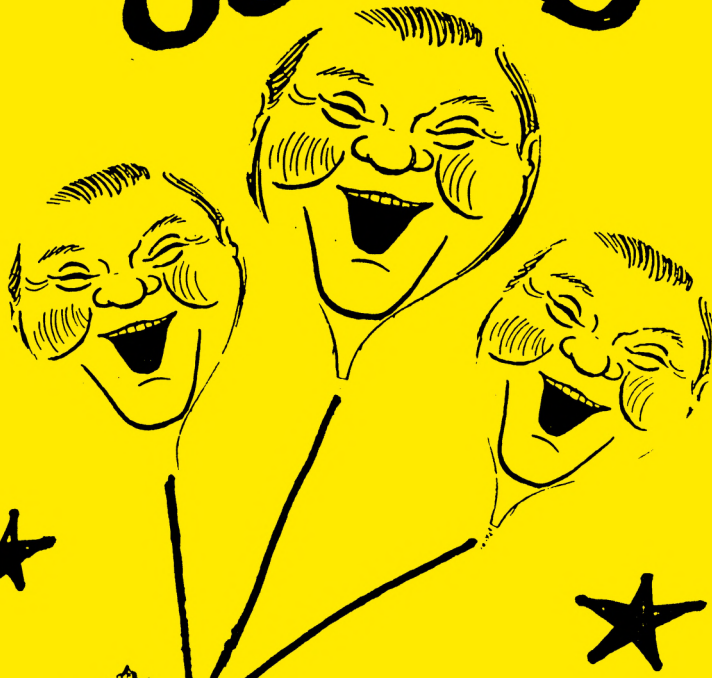

OSVALD

MEDLEMSBLAD
FOR:

DANSKE REVY-VENNER

Støtteforening for Revy- & Morskabsmuseet

Bestyrelse
Danske revyvenner

Formand:

John Martinus

Næstformand:

Bent Rosendahl

Sekretær:

Asger Berg

Bestyrelsesmedl.:

Vigga Bro

Jesper Klein

Rigmor Mydtskov

Pat Morup

REVVY- & MORSKABSMUSEET

Frederiksberg Runddel 1

2000 Frederiksberg

Tlf. 3810 2045

Fax. 3810 2245

Indhold

i dette blad.

- Side 3. Formanden:
Kære Danske revyvenner!
- Side 4. Erik Leth:
Min bedste vise
- Side 8. Bent From:
Fra idé til virkelighed
- Side 10. Sven Holm:
Liva Live
- Side 12. Lars Kanit:
Forårstegn
- Side 14. Hovedbestyrelse og
repræsentantskab
- Side 15. Aktivitetskalender

OSVALDS redaktion:

John Martinus, ansvarshavende

Asger Berg.

Layout: *Georg Sternberg*

Kære Danske Revyvenner!

Endelig lykkedes det!

Det har længe været bestyrelsens ønske at få etableret udgivelsen af Danske Revyvenners medlemsblad "Osvald". Foreningens trange økonomi har imidlertid været medvirkende årsag til, at det trak så længe ud.

Tanken med "Osvald" er bl. a. at informere vore medlemmer om Revy- & Morskabsmuseets efterhånden mange og afvekslende aktiviteter i form af udstillinger, rundvisninger, foredrag og diverse underholdningsarrangementer med bl. a. skuespillere, musikere, forfattere og komponister. Disse arrangementer skaber stadig større og større opmærksomhed, og specielt "Solisterier" og "Mennesker bag Ord og Toner" har opnået stor succes hos publikum. Endvidere har udstillingerne om henholdsvis Stig Lommer og senest Liva Weel og Dirch Passer trukket mange mennesker til vore små, men atmosfærefyldte lokaler.

Der vil endvidere i hvert nummer af "Osvald" forekomme digteriske udfoldelser ved Lars Kanit - alias Asger Berg. Der vil ligeledes også være en artikel om - eller af - en af vore mange dejlige revykunstnere, samt en revyforfatter, som fortæller om sin bedste vise - og om, hvordan den blev til, hvem der sang den osv.

Redaktionen vil opfordre alle Danske Revyvenner til at sende en beskrivelse ind af en revy- eller teateroplevelse, som har været lidt ud over det sædvanlige.

Vi håber, at vi med tiden får mulighed for at forbedre bladets udseende - men det koster jo gangbar mønt. Og skulle der dukke en sponsor eller flere op, er vi langt fra uinteresserede.

Til slut vil jeg for god ordens skyld gøre opmærksom på, at vi gerne ser, at medlemstallet øges betydeligt. Så send vennerne et girokort - man ved jo aldrig.

Med kærlig revyhilsen

John Martinus

Min bedste vise

“Osvald” har bedt revyforfatteren Erik Leth indlede serien
“Min bedste vise”. Her følger Erik Leths egen introduktion

til den udødelige Osvald Helmuth-vise “Opad eller nedad”.

Til Helsingør Revyen 1963 havde jeg skrevet 2 viser til Osvald til Sven Gyldmarks musik: “Opad eller nedad” og “En grimasse, der ka’ passe”. Da jeg sang viserne for Osvald, blev han straks begejstret for “Grimassen”. Men “Opad eller nedad” var han ikke så varm på.

Til stede var også Helsingør Revyens instruktør, Gunnar Lemvig, der også var med som skuespiller. Han sagde til mig: - Hvis Osvald ikke vil synge “Opad eller nedad”, må jeg så få lov at synge den? - Selvfølgelig! sagde jeg.

Dagen efter ringede Helsingør Revyens direktør, Herman Gellin, til mig og sagde: “Osvald synger dem begge to!”

Erik Leth

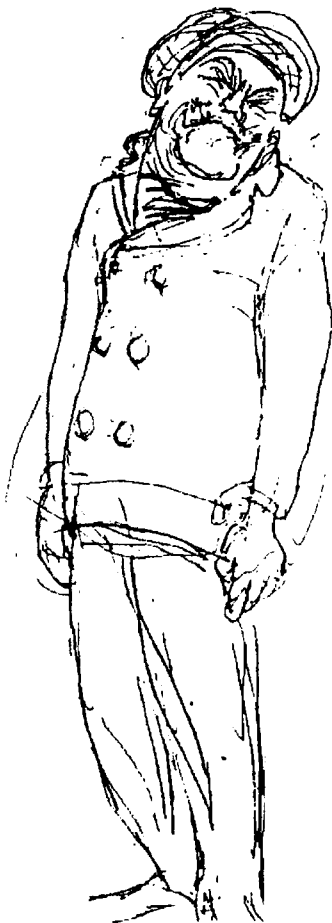
Tegning: Hans Bendix

Opad eller nedad

Det at være vinduespudser
det er skægt, for det er sgu så
sjovt at stå og kikke gennem ruden.
Altså, mens man står og pudser,
ser man søde pi’r i trusser,
somme tider ser man nogen uden!
Pigerne er smarte. Overgangen er lidt stor,
når man henad aften kommer hjem til lille mor.
Det er ikke til at se hva’ der er opad eller nedad
eller indad eller udad eller hva’!
Men jeg elsker nu min kone,
selvom hun har lår i skoene.
Hun blev skønhedsdronning nittenhundred’ syvogtyve. Tja!
Det er ikke til at se det,

hvis man ikke ve' det,
men min kone er en sød og kærlig sjæl.
Hvad gør det, at venusmål'ne
efterhånden er lidt "bålne".
Nogen Tarzan er man heller ikke sæl'.
Det her yoga bør man dyrke,
det gi'r skønhed, det gi'r styrke
og balance, si'r man. Sikke noget pjat.
Folk, der helt har mistet modet,
de skal bare stå på ho'edet
i en time, jeg har prøvet det. Jeg synes bare, at
så'r det ikke til at se hva' der er opad eller
nedad,
men rent fysisk vil jeg være nummer eet.
Så jeg er begyndt at bokse,
for at musklerne skal vokse.
Bokselær'ren si'r at de er vokset lidt.
Det er ikke til at se det,
hvis man ikke ve' det,
men de er der - eller osse er det fedt!

Danmark har jo tre prinsesser,
hver har deres interesser,
men Margrethes de går mest i dybden.
Det er disse oldtidsminder,
som Margrethe går og finder,
når hun går og graver i Ægypten.
Pluds'lig som Margrethe står og graver si'r det "kli'r"!
Så er det en knogle. Hun ta'r fat i den og si'r:
Det er ikke til at se hva' der er opad eller nedad.

Men Margrethe samler ikke bare ben.
Oldtidsfund vil hun erhverve.
Pludselig finder hun en skærve,
og hun råber: Bedst'far, se! Det er Kong Ramses galdesten!
Det er ikke til at se det,
hvis man ikke ve' det,
men Kong Gustav er skam li'så eminent.
Det Margrethe får på spaden
under ørkenoverfladen,
når det samles bli'r det levende omtrent!
Men Margrethes yngste søster,
hun har ganske andre lyster.
Ann' Mari går ikke op i oldtidsfund.
Hun vil ikke gå og skovle
efter så'n en gammel knogle.
Hun har Konstantin, og når han skriver breve, jubler hun:
Det er ikke til at se hva' der er opad eller nedad,
men jeg elsker hva' han skriver. Hvert et ord!
Kongen siger: Ann' Marie,
vil du giftes? Hør nu lige.
Du' kun seksten år! Så si'r det lille nor:
Det er ikke til at se det,
hvis man ikke ve' det,
og forresten har jeg fået lov af mor!

Danmarks travle statsminister
Krag må fare her og hist og
rundt omkring og stå og holde taler.
Travle mænd må ha' en hobby,
noget som de kan gå op i,
når de slapper af fra dagens kvaler.

Bomholt han kan digte. Krag han har et staffeli.
og når han har fri, så maler han et maleri.
Det er ikke til at se hva' der er opad eller nedad.
Krag han maler kun for sjov på Egernvej.
Helle kigger på hans lærred,
og så siger hun: Hva' er'ed,
det du maler? Og så si'r han: Det` sgu dig!
Det er ikke til at se det,
hvis man ikke lige ve' det,
men fru Helle jubler: Skat, du har talent.
Jeg syn`s godt om maleriet!
Jeg vil ha` det. Jeg kan li` et.
Det er glimrende hvis bare det bli'r vendt!
Krag var udenrigsminister
før i tiden, og det, si`s der,
var han født til. Han var fiks og elegant.
Men da han så avancered'
blev vort land repræsenteret
af Per Hækkerup, og det er jo en anden slags gesandt.
Det er ikke til at se hva' der er opad eller nedad.
Vi ku' li` så godt ha' sendt en sæk cement.
Krag han kom så fikst med Helle.
Men jeg lader mig fortælle,
at Per Hækkerup er mer` intelligent.
Det er ikke til at se det,
hvis man ikke ve' det,
Nå, for fand`n, der er hans bror med en betjent.

Erik Leth

Fra idé til virkelighed

I januar 1992 kontaktede Ida og jeg, for første gang, en kreds af gode, revyinteresserede venner og spurgte, om de ville være med til at prøve at realisere et projekt vi i årevis havde tumlet med: Oprettelsen af et dansk revymuseum og arkiv - i starten baseret på vores omfattende privatsamling (der efterhånden fyldte over 100 m på Stevns).

Ved et møde den 18. februar '92 i "Allégade 10" blev der nedsat en initiativgruppe, der bestod af: **Stefan Fønss** (der blev valgt til formand), **Ulrich Ravnbøl**, **Torben "Træsko" Pedersen**, **Ib Boye**, **"Flise-Bent" Christensen**, **Mogens Landsvig**, **Henrik H. Lund**, **Troels H Munk** og **Ernst Trillingsgaard**, der alle med entusiasme, pionerånd og optimisme gik i gang med det store projekt. De to altoverskyggende punkter på de kommende dagsordener var naturligvis: 1) at skaffe økonomiske midler til etablering og fremtidig drift, og 2) at finde egnede lokaler det rigtige sted.

Det sidste problem blev lykkeligt løst - ikke mindst takket være uvurderlig hjælp og opbakning fra Frederiksbergs borgmester John Winther - da vi trekvart år efter fik mulighed for at overtage lejemålet i den fredede kavalerfloj på Frederiksberg Runddel.

Økonomien, derimod, var fra starten - og er det stadig den dag i dag - det største og til tider tilsyneladende uløselige problem.

At museet og arkivet - fra den officielle åbning i 1993, den 11. 11., kl. 11.11 - og frem til i dag ikke alene eksisterer, men er blevet landskendt og anerkendt og kan notere en stigende publikumssucces, skyldes først og fremmest:

- * Skiftende bestyrelses ugegennyttige kamp,
- * En kvalificeret personalestab, der med tro, håb og kærlighed (for de flestes vedkommende i starten ulønnet) har ydet en indsats, der er uden sidestykke!
- * De frivillige hjælpere, der gi'r en hånd med, hver gang en ny udstilling skal op og stå.

* Økonomisk støtte og opbakning fra Frederiksberg Kommune, diverse fonde, private sponsorer. Dansk Solistforbund, Danske Populærautorer, Dansk Musiker Forbund, Dansk Skuespillerforbund, de trykte og elektroniske medier, og sidst men lige så væsentligt:

* Støtteforeningen Danske Revyvenner og dens trofaste medlemmer.

Ideen blev til virkelighed. Drømmen - en realitet!

Fremtiden for Revy- & Morskabsmuseet og Dansk Revyhistorisk Arkiv er i dag - trods alt - lysere end nogensinde før.

Tak for jeres hjælp - for som nu - kære REVYVENNER!

Bent From

Husk generalforsamlingen!

Som anført i et brev sendt ultimo februar 1998

til medlemmerne afholdes der

ordinær generalforsamling i

Danske Revyvenner

torsdag den 16. april 1998, kl. 16.30,

i M. G. Petersens Familiehavn,

Pile Allé 16.

Liva Live

TIL LIVAS HUNDREDEÅRS DAG 31. DECEMBER 1997

Sven Holm, forfatter bag tv-succesen "Kald mig Liva",
fortæller om sit møde med Liva Weel

*"Der er ikke noget at sige til at folk
ikke ka' være originale.*

Men de kn' dog være sig selv."

Liva Weel

Det var i det tidlige forår 1950. En af de sure, danske forårsdage, hvor man om morgenen havde troet på foråret og derfor udstyret sig med korte bukser.

Jeg var på vej i S-toget til Frederiksberg for at besøge min mormor, der boede på Kochsvej. Jeg var lettere sur over vejret, over at være 10 år gammel og over at fryse på knæene.

Det var dér jeg mødte Liva Weel første gang. Hun sad i S-toget, meget mod sine principper, har jeg bagefter forstået. Hun så ud af vinduet helt fra Fuglebakken til lige for Frederiksberg Station. Så samlede hun frakken sammen om sig, hævdede øjenbrynene og spurgte om der ville være plads til noget af hendes omfang, hvis jeg lige flyttede mine sommerknæ. Hun skulle nemlig ud om et øjeblik.

- Det skal jeg vist også, sagde jeg.

- Hvor begavet, svarede hun og jeg opdagede at hendes øjne havde et sonderlemmende skær af humor og skarphed. - det er nemlig endestationen, min dreng.

Da hun forsvandt opdagede jeg at luften om hende lugtede godt af dame og parfume.

Der skulle gå fyrré år før jeg mødte Liva Weel igen. Det var i telefonen. TV-fiktion - det kaldte de sig inde på TV-teatret dengang - ringede og spurgte om jeg på en studs, på én gang, over en nat, så at sige, ville flytte sammen med Liva Weel og skrive et større epos om hende.

Jeg tænkte et par døgn over det. Så pakkede jeg min tandborste og flyttede ind i hendes verden: i tyverne, trediverne, fyrrerne, halvtredserne.

Det vil sige - først korte jeg land og rige rundt med min kone, som havde lovet at være med på researchen for at projektet ikke skulle være det meste af en tidsalder. Vi interviewede Livas gamle kolleger, venner, familie, arbejdskammerater. Vi udarbejdede lister, opslagsbøger, skitser - i metervis. Og så begyndte jeg at skrive. Mens jeg horte Liva-sange og så Liva-film og begyndte at drømme om Liva som om hun selv havde en finger eller flere med i spillet. Jeg havde blandt andet en lang liste, fra loft til gulv, hvor der stod særlige LIVA-udtryk. Sadan noget som hun havde sagt i virkeligheden, i hvert fald ifølge mine kilder. Morsomme sætninger, mærkelige

udtryk, sære gloser, kraftige eder og ømme brøkker.

Da jeg efterhånden begyndte at få fat på min egen LIVA-figur viste det sig at det kun var ganske få af hendes egne udtryk jeg kunne bruge. Øjensynlig var Liva blevet drøjet inde i hovedet på mig i så høj grad at hun talte et sprog der lå mellem hende og mig - og nok i virkeligheden et helt fjerde sted henne.

En læge, der engang havde været ansat på Kommunehospitalet, fortalte mig for eksempel at da Liva en af gangene blev indlagt var hun tradt ind på sin sygestue og havde sagt: "Godmorgen, mine damer! Her lugter sandelig af roser og violer og bare rove!" Jeg svor på at den bemærkning ville jeg have med, men jeg fik den faktisk aldrig til at passe ind i den sammenhæng, jeg var i færd med at skabe.

Jeg tror jeg måtte stryge 95% af Livas egne citater - og dem jeg ikke strog, dem satte TV-fiktion fingeren på og sagde: "Lyder det dér ikke en lille smule uægte i Livas mind?" Og jeg måtte indrømme at de havde ret.

Men der blev trods alt en håndfuld ægte Liva-replikker tilbage: Hun siger f.eks. vrissende "Vin er ikke alkohol" da der er nogen der også vil tage druen fra hende. Og da hun føler sig for fed siger hun også stadigvæk: "Jeg vil ikke mere være dromedar." Men ellers har jeg i højere grad lavet mine egne variationer over Livas sprog.

Og måske er det i virkeligheden det man som forfatter gør når man skriver et værk, der bygger på historiske personers liv -: Man skaber en række variationer over nogle givne temaer - det er det samme man gør i jazz-musikken og i store dele af den klassiske musik: man laver variationer og opdager at inden i noget, man troede var velkendt og roligt, dér ligger noget helt ukendt og foruroligende - og det kan for den sags skyld være noget hjertegribende eller humoristisk eller forfærdeligt. Vi er jo, når alt kommer til alt, alle sammen variationer af hinanden, vi gennemspiller alle sammen det samme ømme, gribende, frygtelige, ja, bade kedsommelige og vidunderlige liv.

Sadan fremstår Liva-serien også for mig selv: det er en fortælling om et menneske - et stort menneske, men et menneske på godt og ondt. Hun ligner os alle sammen med sine glæder og sorger, sin smalighed, sin ambition, sin storsindethed. Det er historien om et menneske med et skærende tydeligt liv. Sadan har jeg i det mindste tænkt hende - og sadan er jeg sikker på at hun også var da hun levede. Der er altså et slægtskab mellem den virkelige Liva og min Liva, som jo i virkeligheden også er Ulla Henningsens, Brigitte Kolerus', TV's Liva. Virkelighed og digt skubber hele tiden til hinanden. Og selv om mange scener i "Kald mig Liva" nok bygger på virkelige tildragelser, så er der aldrig nogen der skal komme og sige at det er den rene og pure sandhed, den vi fortæller om Liva Weel.

Som nu for eksempel historien jeg fortalte i begyndelsen af denne lille artikel - om mit møde som 10-årig dreng i S-toget med Liva Weel. Sandfærdig? Ikke et glimt. Det var det rene løgn og digt. Jeg har nemlig kun mødt Liva Weel en eneste gang - og det var inde i mit eget hoved.

Og nu, hvor Liva bliver 100 år ung, da kan jeg endnu føle suset af hendes stadig ungdommelige, kloge og ældgamle duft - af dame, parfume og ægte kunst.

Sven Holm

Forårstegn

Lars Kanit - penneavn for Asger Berg - holder liv i vers- og-viser-fra-aviser-traditionen. Med en ledsagende tegning af Henrik Monved har han siden 1986 skrevet en ugentlig aktuel vise til en række dagblade i provinsen. Værsgo' og syng med!

Der er tegn på, at vi nærmer os vår...

Mel.: Nar de lyse lærker synger over Danmark

Man går rundt i denne tid og bli'r begærlig.

Man håber på, at varen snart står klar.

Men vi stoler ikke på det danske vejrlig.

Hvor ofte blev vi ikke holdt for nar.

Når et solstregfjft gør en lille sangfugl munter,

og himmelblat fortrænger regn og blæst,

ja, så varer det som regel syv sekunder,

for Voldborg sender byger ind fra vest.

Temp`raturen ryger ned på minusfortegn.

Igen en dag med kuling, hagl og slud.

Men så kommer der trods alt et sikkert værtegn,

for nu bli'r selvangivelsen sendt ud.

Hvor skal kurstab for kontantlan registreres?

Hvor finder man rubrikken for kredit?

Hvor skal underskud på hønseavl noteres?

Hvor fastslår man, man er totalt fallit?

Hvor skal korsel på en knallert indberettes?

Hvor står de frynsegoder, man må ha'?

Hvor er reglen for, hvor meget der må gættes?

Og hvor mon alle pengene blev af?

Hvor er arets restskats indbetalingsfrister?

Hvor har de dog de tal fra, som der står?

Hvor og hvor? Nu tror jeg snart, at knoppen brister.

Jo, pludselig er der mange tegn på - vår.

Bestyrelsen for Revy- & Morskabsmuseet

“Osvald” giver her en ajourført oversigt over hovedbestyrelsens medlemmer og en oversigt over medlemmerne af repræsentantskabet

Erik Moschholm (formand)

Bent From (næstformand)

Stefan Fønss

Ulrich Ravnbøl

Simon Rosenbaum

Grethe Rostbøl

Jørgen Selmer

Suppleanter:

Jeanne Boel Anders Laursen

Repræsentantskabet

Ole Andresen (direktør Dansk Folkeferie)

Bent Fabricius-Bjerre (komponist)

Hans Dal (formand DPA)

Steen Frederiksen (musikchef DR)

Lisbet Grandjean (Teatermuseet)

Kjeld Hansen (direktør Arte)

Olav Harsløf (Statens Teaterskole)

Judy Jacobsen (advokat)

Gitte Kjær (journalist)

Mogens Landsvig (tidl. DR)

Anne-Birgitte Lundholt (Danske Slagterier, tidl. MF)

Georg Metz (forfatter & journalist)

Mette Müller (Musikhistorisk Museum)

Bonnie Mürsch (Hovedstadens Forskønnelse)

Torben Pedersen (direktør Cirkus-Revyen)

Kay Dam Steffensen (direktør Bikubenfonden)

Søren Svagin (Radio Jazz)

Ernst Trillingsgaard (direktør Aalborg-Hallen)

Birgit Vinge (Brandt Kulturremise)

Benedicte Wern (oversætter)

Arne Würigler (formand DJBFA)

Aktiviteter på Revy- & Morskabsmuseet

2. april Kl. 11.00 Åbning af udstillingen "Sejr Volmer-Sørensen"
4. april Kl. 14.00 MENNESKER BAG ORD OG TONER
11. april Kl. 14.00 SOLISTERIER
2. maj Kl. 14.00 MENNESKER BAG ORD OG TONER:
Flemming Krøll
9. maj Kl. 14.00 SOLISTERIER
28. maj Kl. 11.00 Åbning af udstillingen "3 stærke damer" -
Jytte, Elga og Olga Svendsen
6. juni Kl. 14.00 MENNESKER BAG ORD OG TONER
13. juni Kl. 14.00 SOLISTERIER
23. juli Kl. 11.00 Åbning af udstillingen "Ib Schønberg"
17. september Kl. 11.00 Åbning af udstillingen "Etablissement Lorry"

Serien "SOLISTERIER" er eftermiddage med solistoptræden arrangeret af Dansk Solist Forbund.

Serien "MENNESKER BAG ORD OG TONER" er eftermiddage, hvor Simon Rosenbaum interviewer forfattere og komponister. Arrangeret af Danske Populærautorer.

Herudover vil man på museet kunne opleve periodiske cabaretforestillinger samt gæsteforedrag og andre arrangementer, som vil blive annonceret i dagspressen.

Ret til ændringer forbeholdes.

CIRKUS REVYEN

28. MAJ - 29. AUGUST 1998

1998

Ulf Pilgaard

Kirsten Norholt

Søren Østergaard

Pernille Scrødder

Niels Olsen

Bestilling, betaling og frankeret svarkuvert sendes til:
Cirkusrevyen, Dyrehavsbakken, 2930 Klampenborg.
Såfremt der stadig er ledige pladser, modtager vi bestillinger
indtil 14 dage før den ønskede dato.

**VELKOMMEN TIL ÅRETS
SJOVESTE REVY**

Cirkusrevyen, Dyrehavsbakken - 2930 Klampenborg

Postgiro: 5 76 80 55, Biletkontor:

(fra 28. marts '98 alle dage 12-18): 39 63 38 02

Spiller i Ålborghallen d. 3.-4.-5. september '98

